

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I
5 November '61

Goedenmorgen vrienden.

We hebben vanmorgen een paar punten te bespreken die een klein tikje buiten het gebruikelijke kader liggen. Ik maak n.l. allereerst van de gelegenheid gebruik om te wijzen op een versnelde ontwikkeling, die ook onszelf enigszins verrast heeft. U heeft misschien deze kwestie van de 50 megaton nog niet vergeten. Door ons was gerekend op een vertraging van ruim een maand. De werkelijke vertraging was nog geen 48 uur en dat betekent dus, dat we ons misschien een klein tikje vergist hebben, maar ook, dat zekere tendenzen die we ontdekten dus klaarblijkelijk heel wat sterker doorwerken dan verwacht werd. Ik hoop dat u me niet kwalijk neemt, dat ik u op deze Zondagmorgen daarmee lastig val.

Je zou kunnen zeggen dat een groot gedeelte van deze wereld afhankelijk is van een groep staatslieden die je misschien het best "The angry old men" zou kunnen noemen, de nijldige oude heertjes. En onder deze oude heertjes zijn er verschillenden, die op het ogenblik een moeilijke en bijna fatale strijd om het bestaan of om de macht voeren. U kunt dat zien in Duitsland, in Frankrijk, maar ook in Rusland speelt iets dergelijks zich af.

Wanneer we uitgaan van al hetgeen daar plaats vindt, dan moet worden verwacht dat de periode van rust door ons geschat als durende tot half December, reeds nu ten einde is. Het resultaat is geweest, voor ons tenminste, dat wij onmiddellijk erop uit zijn gegaan om te onderzoeken wat eigenlijk de invloeden zijn die deze versnelling bewerkstelligd hebben.

Tot onze verbazing speelt hierin het menselijk denken een veel grotere rol dan werd verwacht. De neiging van de mens tot paniek in deze dagen, zijn lusteloze en vaak hulpeloze berusting heeft een aanmerkelijke versnelling in ontwikkelingen veroorzaakt. Op zichzelf kan dat zeer gunstig zijn, want wat nu gebeurd is, kan dus niet meer geschieden op een kritiek ogenblik. Aan de andere kant rijst de vraag of de instelling van de mens, zoals die op het ogenblik is, nog wel verantwoord genoemd mag worden.

Het is eenvoudig om te spreken over de wereld die moeizaam balanceert tussen oorlog en vrede, tussen terreur en samenwerking, maar deze beelden hebben weinig zin. Bij een ontleding van de werkelijke toestand komen wij tot de volgende conclusies en gegevens.

Allereerst: zeer vele mensen zijn op het ogenblik bijzonder geoccupeerd met alle fouten van anderen. De nadruk op de fouten van anderen, daaruit voortspruitend ook ongetwijfeld roddelzucht, smaad, verdachtmaking zijn van zeer sterke invloed geweest in de afgelopen 4 weken en zullen waarschijnlijk hun stempel drukken op de komende 6 tot 8 weken. De mens, die aan dergelijke negatieve instellingen meedoet, kan erop rekenen, dat hij helpt, niet alleen tot het bevorderen van wat strijd en ruzie, maar dat hij meehelpt aan de mogelijke ondergang van de mensheid, althans van delen daarvan.

In de tweede plaats : Het blijkt ons dat zeer vele mensen alle pogingen doen om revoluties te voorkomen, elke omwenteling, ook die in hun eigen waarderingen, hun eigen opvattingen omtrent ethiek, moraal, politiek, godsdienstige waarheid, enz. trachten te behouden, handelend direct in strijd met de heersende tendenzen. Alleen wanneer de aanwezige spanningen zich geleidelijk kunnen ontladen door op zich misschien onopvallende en in het verborgene zich afspelende, maar desalniettemin blijvende en belangrijke omwentelingen, kan worden gerekend op een voldoende evenwicht om in het komende jaar fatale gebeurtenissen te voorkomen.

Ten derde : Het ingrijpen van geestelijke krachten op aarde heeft een zekere terugslag ondergaan door het optreden in versterkte mate, misschien wel in een laatste wanhopige aanval van, wat wij noemen, de chaotische of duistere Machten.

Deze aanval is op het ogenblik nog aan de gang en gezien de verschillende mogelijkheden en condities roem ik aan dat deze aanval tot rond Maart zal kunnen blijven voortduren en dus in deze periode bijzonder duistere invloed op aarde uit kan oefenen.

Dit zijn ernstige punten. Ik wil u niet bezighouden met alle mogelijke consequenties. Van een direct en alomvattend gevaar is nog geen sprake. Een mogelijkheid tot wereldvernietiging bestaat natuurlijk, maar is zeker niet zo groot als menigeen in zijn onverstand meent. Nadruk op positief denken is in deze dagen buitengewoon belangrijk.

Er zijn op het ogenblik, ook in uw leven, in uw mogelijkheden, verschillende veranderingen. Veranderingen in uw verhoudingen, veranderingen, die b.v. kunnen betekenen dat oude banden weer wat steviger worden gelegd; dat kontakten in de geest en in de stof tot stand komen, die in direct verband staan met uw huidig verleden. U zult ontdekken dat rond u verder vele nieuwe figuren optreden; dat zich steeds weer nieuwe aspecten openen en dat u in zeer vele gevallen betrokken taakt of betrokken wordt in allerhand voorstellen en aanbiedingen, die, laat ons maar zeggen, een soort vernieuwing heten te propageren.

Mijn raad is deze : Elke vernieuwing die u zoekt dient praktisch geluidloos te geschieden. Zij moet in overeenstemming zijn met uw eigen wezen. Laat u niet door anderen overhalen tot revolutionaire daden. Werp niets terzijde, wat op ogenblik waardewol is, voordat u zeker bent, dat u het missen kunt, of dat daarvoor een redelijke en aanvaardbare vervanging bestaat. Laat u niet misleiden door schijnbare perioden van welstand en van gezondheid. In deze dagen zult u een zeer wisselend spel zien zowel stoffelijk als geestelijk, waarbij depressie en opgewektheid, rijkdom en zorgen, elkaar afwisselen. Laat u door dit spel niet verwarren. Blijf positief denken, blijf in deze positiviteit verder u realiseren dat nu reeds de tijd begonnen is waarin men voor zich uit moet maken hoe men de nieuwe tijd, de nieuwe gedachte en de inwerking van Aquarius wil verwerken.

Alleen de mens die op een dergelijke wijze positief streeft en werkt, zal daadwerkelijk kunnen bijdragen tot een herwinnen van het evenwicht in de wereld en de laatste aanvallen van het oude en van het chaotische kunnen afslaan.

U begrijpt wel, dat dit niet een Zondagonderwerp is, maar zoals wij reeds aan het begin van dit jaar opmerkten, wanneer de noodzaak zich voordoet en de gelegenheid bestaat, willen wij u gaarne op de hoogte houden van alles wat belangrijk is. Voor een directe bespreking in een openbare bijeenkomst waarin ook velen, die het werk van onze orde niet of ternauwernood kennen, aanwezig zijn, leek ons dit niet geschikt. De eerstvolgende gelegenheid tot bespreking was deze Zondagmorgen. Ik hoop dat u 't ons niet euvel duidt dat wij die hebben gebruikt.

In verband hiermede verzoek ik tevens uw aandacht voor de volgende spreker, die u in het bijzonder zal trachten voor te lichten over positief streven en denken, mede in verband met het door mij genoemde. Ik dank u voor uw aandacht. Het woord is aan de eigenlijke spreker van deze ochtend.

Goedenmorgen vrienden.

Wanneer wij ons afvragen op welke wijze wij positief kunnen leven en denken, zo betekent deze vraag tevens een definitie. Een definitie van hetgeen voor ons lichtend, voor ons helder en zuiver is. Positief denken wil zeggen : het voortdurend in en rond jezelf activeren, realiseren en concretiseren van al wat lichtend en sterk is. Ge zult u afvragen welke krachten op dit ogenblik dan zo lichtend kunnen zijn in de wereld.

Er zullen voor u veel ogenblikken zijn waarin het lijkt of ge een byzondere vrede hebt gevonden, een byzondere inhoud. Ogenblikken waarin de ellende van het leven een ogenblik teloor gaat. Deze ogenblikken zijn kostbaar. Wanneer ge een ogenblik in uzelve vrede hebt gevonden, tracht u dit gevoel steeds weer voor ogen te stellen. Probeer het steeds te herwinnen. Breng het steeds in contact met elke gunstige ontwikkeling, met elke gave, met elke lichtende kracht die ge ontmoet.

In deze dagen leert onze Meester: "Weest bereid om al het oude te verwerpen. Weest bereid om alle licht te erkennen, ook wanneer het dingen aantast die u misschien dierbaar waren. Laat de belangrijkheid van uw eigen wezen en denken een ogenblik terugvallen voor de overwegende invloeden van vernieuwing, de stuwende krachten die optreden.

"Want," zegt hij: "Dit zijn de tijden der beslissing en niet lang meer zal ik tot u spreken." Hij kondigt hiermee aan dat zijn taak binnenkort op aarde volbracht zal zijn. Wij zijn dankbaar dat onze Meester er is, maar wij weten dat wij ons niet kunnen en mogen beroepen op zijn wezen en zijn wijsheid alleen. Wij moeten voor onszelvé trachten positief te zijn, het lichtende te vervullen, het werkelijke, dat in ons bestaat, tot uiting te brengen.

Nu zult ge heel vaak in uzelf gedachten hebben, denkbeelden die ge angstvallig terugdringt tot niets of tot verborgenheid. Ge zult in uzelf dromen dragen die ge uzelf niet durft toe te geven. Dit is de tijd om deze waarden te beschouwen, om ze te confronteren met de werkelijkheid en u af te vragen : Is dit mogelijk of is dit niet mogelijk? Is dit aanvaardbaar of is dit niet aanvaardbaar? Laat in deze dagen uw dromen, uw onuitgesproken verlangens en gedachten voor uw ogen staan en tracht daaruit datgene te vinden wat in uw werkelijke wereld past. Laat uw innerlijk spreken en wanneer het gesproken heeft, laat de uiterlijke omstandigheden bepalen wat ge verder behoudt. Wanneer men ver en snel moet trekken, achtervolgd door vijanden, of bedreigd door een omslag der seizoenen, laat men zijn bagage achter indien men ze missen kan. Wie het niet noodzakelijke achterlaat redt vaak zijn leven.

Voor ons geldt hetzelfde. Positief denken betekent in deze dagen dat wij veel van de onnodige ballast, veel van datgene dat ge hebt meegenomen als comfort, als luxe, veel wat voor uw werkelijk bestaan niet nodig is achter zult moeten laten. Sommigen zullen dit niet kunnen doen, zij worden door de omstandigheden gedwongen. Anderen zouden het kunnen doen maar ze willen niet. Begrijp wel: wie zich in deze dagen vasthoudt aan het oude en het gewende, dat niet noodzakelijk is, zal tenonder kunnen gaan.

Ge zult u afvragen waarom juist in deze dagen zovelen van u allerhand beproevingen optreden. Onze Meester zegt: "Op het ogenblik dat het zwaard noodzakelijk is, neemt de smid het ijzer en verhit het in het vuur om het te zuiveren en te reinigen en te maken tot een wapen vol veerkracht, vol hardheid en scherpte."

Zo is het met de mens. De mens wordt beproefd en vaak tot het laatste en het hoogste toe beproefd en in deze dagen wordt een wapen gesmeed van geestelijke kracht. Positief leven en positief denken is niet mogelijk wanneer men zichzelf niet weet te reinigen van al wat onnodig is, van al wat een te sterke band vormt mer de wereld. Geestelijk leven is in vele gevallen voor de mens een kwestie van dromen, van wensdromen, een reeks van voorstellingen waarin hij zich aan de werkelijk-

heid onttrekt, een wereld waarin alles voor hem ten goede keert, waarin hij een compensatie vindt voor al wat hem bedreigt op deze wereld of wat hem daarin niet past.

Het is niet mogelijk op een dergelijke wijze verder te gaan, op deze wijze verder geestelijk, mentaal te leven. Wie dit doet, zal ontdekken dat zijn dromen breken en met de droom ~~hij~~hijzelve, want dromen zijn bedrog, zij breken eenvoudig als een aardewerken kruik. Maar wie zijn dromen loutert en ze weet om te zetten in werkelijkheid heeft veel bereikt.

Positiviteit van denken betekent het vinden van die gedachten, die kunnen worden omgezet in daden. Het betekent het vinden van die levenshouding, die te allen tijde en zonder meer kan worden volgehouden. Het betekent afstand doen van eigen vooroordelen. Het betekent in vele gevallen ook dat je je niet meer beroepen kunt op die oude ervaringen die je hebt, omdat de omstandigheden veranderd zijn. Het betekent, dat veel wat waardevol was en wat je zeer hoog schatte in jezelf, uiteindelijk onbelangrijk is.

Het is een tijd van vernieuwing. Positief denken is dan alleen mogelijk wanneer wij ons bepalen tot het hoogst noodzakelijke. Er zijn vaste waarden, van ethiek, van moraal, van geloof. Deze waarden zijn veel eenvoudiger dan wat de mens onder deze begrippen verstaat, maar alleen door deze waarden inderdaad in hun werkelijke zin te beseffen, kunnen wij positief blijven streven, denken, en geloven.

Wie de dwaasheid van deze wereld ziet, wie ziet hoe de mensen voortdurend elkander bestrijden en zich bedriegen ten koste van het ik, zowel als ten koste van elkander, zou geneigd zijn om pessimistisch te worden, en aan te nemen dat geen bedding meer mogelijk is. Wie echter de grondwaarden van het leven weet te vinden, de grondwaarden van de werkelijke zedelijkheid, van de werkelijke mensheid en het menselijk zijn en leven, die vindt in deze wereld van u nog zeer veel wat van belang is.

Wanneer er een bloem is en men plukt ze, lijkt het of de tuin ledig is, maar zolang de wortelstok nog in de aarde is zal een nieuwe bloem ontspruiten. Het is niet belangrijk wanneer de bloemen sterven, Het is belangrijk dat de plant leeft.

Het is niet belangrijk voor de mens dat uiterlijke gebruiken en gewoonten worden gehandhaafd, maar deze gebruiken en gewoonten dienen uiteindelijk gebaseerd te zijn op het begrip voor elkanders waarde. Een besef van de waarde van de andere mens, van zijn recht, op vrijheid, zijn recht om eisen te stellen aan u zoals gij hem eisen stelt, is de basis van alle werkelijke moraal.

Een begrip van het innerlijk wezen waarin de geest ook een grote rol speelt, van het licht en het bewustzijn dat je in jezelf kunt dragen, en de noodzaak deze dingen weerkaatst te zien ook in al wat rond je is, in elke mens, de noodzaak om dit licht te dienen overal waar het zich toont, ook in de mens, is de basis van de menselijke waarde. Het is gemakkelijk om te spreken over de regels van het spel, maar is dit een spel wat men speelt op de wereld? Dan is het wel een zeer somber spel, want de inzet is niet alleen het lichamelijk bestaan, maar ook het geestelijk welzijn van een ongeteld aantal entiteiten.

Grote aantallen zielen uit het verleden zijn gereïncarneerd in deze dagen. De leden van oude inwijdingen, soms niet eens zich daarvan bewust, leven op het ogenblik op aarde en wachten op de tijd dat hun oude roeping en weten herleeft, dat zij kunnen ingrijpen.

Het spel is geen spel meer. Het gaat niet om het wel of niet bestaan van de wereld, het gaat om het al of niet waardig zijn van de mensheid. Het gaat erom de mens te doen bewijzen dat hij rijp is voor een nieuwe, voor een hogere bewustwording, een ontwikkeling in stof en geest. Het is een tijd die kan worden beschouwd als een periode van beproeving die aan een inwijding vooraf gaat.

Wie alleen let op de zorgen en op de problemen, wie zich alleen

bezig houdt met de schijnbare onredelijkheid van de eisen die gesteld worden, die zal nimmer zijn beproeving kunnen doorstaan. En wie de beproeving niet doorstaat gaat vaak aan de gevaren tenonder. Maar wie beseft waar het om gaat, wie beseft dat de geestelijke inwijding (de stofelijke inwijding evenzeer overigens) het enig belangrijke is, die kan positief blijven denken, want de beproeving is niet een uitdaging die overwonnen moet worden. Het is niet iets wat teruggedreven moet worden tot het oude voortbestaan. Het is een erkenning in het ik van een waarde die komt. Het is een weten omtrent licht en zekerheid die verworven kan worden.

Uw wereld zal niet onder gaan. De wereld blijft wel voortbestaan en het leven daarop. Het is alleen de vraag of de mens voortbestaat, of tot een onverwacht uitsterven komt. En droog nu niet van allerhand gebeurtenissen uit mensenhand als b.v. atoombommen, stralingen, eēt. Deze dingen zijn bijkomstig. Wanneer de wereld een paradijs ware op dit moment in volledige vrede, en zonder één wapen waar een mens door gekwetst kan worden, ja wanneer de dood zelve onbekend zou zijn op deze planeet, zou onder deze omstandigheden nog hetzelfde gelden. De mens zou versuffen en wegteren, niet kunnen leven, tenzij hij waardig zou zijn om de nieuwe invloed te aanvaarden en de nieuwe kracht te erkennen.

Daarom is positief denken en handelen in feite afhankelijk van een begrip voor wat komt. Niet in de vorm van de gebeurtenissen in de stof, maar dat wat komt als een geestelijke zekerheid, als een nieuw licht, een nieuwe erkenning.

In het oude geloof zegt men wel eens dat de mens doolt van God tot God. De ene God leert hem de dans, de ander de muziek, de derde geeft hem zijn wijsheid en de vierde leert hem te trekken door de wildernis en elk geeft hem het zijne. Eerst wanneer de mens alle gaven vergaard heeft, kan hij binnentreden in het rijk waarin de goden leven en kan hij zien hoe opnieuw de wereldzee gekarnd wordt.

Dit oude beeld zou ik in deze tijd willen toepassen. Gij gaat van de ene Meester naar de andere. Wat is geweest is een voltooide lering. Ge hebt geleerd dat de techniek bestaat; ge hebt geleerd dat een beheersing mogelijk is van vele dingen; ge hebt geleerd dat ge langs mechanische weg ontzettend veel tot stand kunt brengen.

Nu is er het einde daarvan. U zult nu moeten leren uzelf te beheersen. U zult nu moeten leren om hetzelfde tot stand te brengen van uit uzelve. U zult moeten leren de banden waarmee ge de stoom gekettend hebt en de electriciteit, nu aan te leggen aan uw eigen geest en uw eigen denken. Het meesterschap dat ge hebt getoond in de wereld en de lagere dieren zult ge moeten bewijzen t.o.v. uw eigen wezen. Dat is de vernieuwing. Ge kunt dit alles bereiken vrienden, wanneer ge maar positief durft zijn, wanneer ge de aarzelingen terzijde gooit en uw beslissingen nu neemt; wanneer ge u nu realiseert; Wat is nodig voor mij en wat is belangrijk?

Ik wil dit korte betoog eindigen met enkele spreuken van onze Meester daarover: "Wie weet te sterven in het oude, kan geboren worden in het nieuwe, maar wie in het oude wil leven, sterft zonder de geboorte te kennen. Wie weet, wat de materie is en niet weet wat de geest is, is een dwaas. Wie weet, wat de geest is en niet weet wat de materie is, is een hulpeloze. Wie echter beide dingen beseft is een wijze. Dit is de tijd om wijsheid te verwerven." En ten laatste: "Bedenk wel, dat geweld en strijd het grootste gevaar vormen voor hen die ze veroorzaken. Zoek daarom de vrede en strijdt slechts in uzelve tegen al wat u tot onrecht en strijd zou drijven." M.a.w. zelfoverwinning, zelfbeheersing, innerlijke kracht en zekerheid zijn ook volgens onze Meester noodzaken van deze dagen.

Nu wil ik u met mijn feiten relaas niet langer bezig houden. Ik dank u zeer dat u naar mij hebt willen luisteren en ik geef het woord aan de volgende spreker. Een aangename Zondag allen.

Vrienden,

Wanneer we al dat voorgaande zo eens bezien, dan worden we er ons wel van bewust, dat we eigenlijk erg belangrijk zijn. Per slot van rekening, "te leven in een tijd, waarin haast niets gebeurt, dat maakt je alleen maar een onbelangrijk radertje in het uurwerk van de tijd, maar te leven in een tijd, waarin je eigen wezen, de eigen veerkracht ervan, het verloop van zovele dingen mede kan bepalen, maakt je belangrijk. Dat is de veer, die het uurwerk drijft, dat is de kracht, waaruit alles wordt geboren. Het is een groots en misschien wel een wat trots moment, wanneer je voor jezelf kunt beseffen, dat je zo belangrijk bent in het Al, dat je betekenis hebt en dat al wat je doet, inderdaad belangrijk is.

Ik weet het, er zijn onnoemelijk veel mensen, die, wanneer ze uitspraken als de voorgaande gehoord hebben, zeggen: "Ja maar, wat hebben we het dan toch zwaar, wat hebben we het erg"; maar per slot van rekening dat ligt nu maar aan uzelf. Het is geen tijd om bij de pakken neer te gaan zitten. Wat zich eenmaal op het ogenblik ontwikkelt, dat kunt u niet tegenhouden, maar ge kunt er toch op zijn minst genomen plezier van maken nietwaar? Je hoeft er toch geen leed en zorgen en verdriet van te maken?

Wanneer u weet, dat het regenen gaat, regenen, dat het plenst met bakken uit de hemel, tot het lijkt, of je helemaal omringd bent door waterstralen, of de hemelse waterleiding is losgebroken, kun je zeggen: "Kijk, wanneer ik dat nu weet, dan ga ik gezellig binnen zitten met een kopje thee, een gebakje, een warme kachel, een goed gesprek misschien, een aardig boek.". Dan is het vreemde, dat die regen die buiten zo onplezierig en zo onprettig is, plotseling wordt tot een soort achtergrond, waardoor je je nog veel meer geborgen en gezellig en prettig voelt.

En wanneer je weet, dat het koud is, nu ja, dan ga je stoken. En wanneer je weet, dat het enorm warm zal worden, dan zoek je de schaduw en de koelte. Het is toch zo normaal en de meeste mensen doen het wanneer het maar even kan. Nu kun je dat in de stof natuurlijk niet altijd doen. Er zijn nu eenmaal ogenblikken, dat je wel bij de kachel zou willen zitten, maar dat je door de regen heen moet en het kan zijn, dat je graag in de schaduw zou liggen, maar dat je toevallig ergens in een oververhit kantoor moet zwoegen, dat is waar. Maar geestelijk is dat nu eigenlijk niet waar, want in de stof bent u gebonden aan uw maatschappelijk inzicht en verhouding, u moet uw levens-onderhoud verdienen, u moet uw stand ophouden en wat er allemaal bijhoort. U moet uw brood verdienen, erg belangrijk, maar in de geest hoeft u dat niet te doen. De geest is volledig vrij. Wanneer de geest dus weet en aanvoelt, en dat voelt u van binnen allemaal heel goed, daar ben ik van overtuigd, dat er nu werkelijk een beetje onrust en bonje op komst is, zo'n klein beetje rumoer en gegooi in de glazen, dan moet u zichzelf eens afvragen, hoe u daarbij het prettigst zou zitten en dan, ja, mij lijkt, dat je voor sommige van die gebeurtenissen een soort schuilplaats nodig hebt. Zo iets als het plaatsje bij de haard.

In jezelf heb je een geloof, in jezelf heb je licht. Wanneer je werkelijk gelooft aan God en wat dat betreft, wanneer je werkelijk gelooft aan de mogelijkheid dat de lichtende geest je helpt, wanneer je gelooft aan de kracht, die je hebt om het positieve te doen, de lichtste kracht voor alles, wat u niet zo onmiddellijk zou kunnen verwerken van wat er komt, berg u in deze zekerheid: "In mij is licht, in mij is kracht, in mij is sterkte."

Heus het is veel eenvoudiger dan u denkt, maar ja, dan moet u natuurlijk uw vooroordelen eens even opzij zetten en dan moet u niet gaan redeneren vanuit een zuiver stoffelijk standpunt. U moet beginnen vanuit het innerlijk te zeggen: "Ik heb licht, ik heb kracht, ik heb sterkte, ik heb hulp, wanneer ze nodig is. Wat er allemaal ook gebeurt, hindert niet, want het zal voor mij nodig zijn, het zal goed zijn. Ik heb kracht, ook wanneer ze nodig is, heb ik ze." Dan heb je daardoor de geborgenheid tegen de gebeurtenissen en aan de andere kant, weet u wat een

vrolijke keuken is? Ja? Dat is zo'n kraam hè, waarin je tegen geringe betaling allerhand lichtelijk aangeslagen vaatwerk kapot kunt gooien. Weet u waarom ze die dingen vroeger hadden? Omdat de mens zoveel dingen zo graag eens kapot zou gooien, maar 't nooit durft wanneer ze van hem zelf zijn. Dit is een tijd, dat er een hele hoop kapot moet. Een deel van de wereld is een vrolijke keuken en u mag heel rustig, zolang u niet naar de omstanders gooit, eens breken met bepaalde gebruiken en gewoonten. Dat geeft dan ook een zekere voldoening, want dan voel je jezelf toch wel erg modern en erg sterk weet u wel en zolang het van binnen zit, dat je geen schuldgevoelens erbij krijgt, is dat een prima manier om de spanningen van deze dagen af te reageren.

Je moet maar zo rekenen: Al had u hier een hele stapel met houten ballen, u kunt van hieruit de kop van Chroetsjef niet raken en u kunt ze ook niet als een spoetnik in orloop brengen, maar wat u wel kunt doen, dat is eventjes de onnodige ornamentiek, die rond u is en misschien ook in uw eigen leven, eens een beetje kapot maken. U moet doodgewoon de dingen, die op het ogenblik niet meer passen, in gruzizels gooien. Misschien is het een onbescheiden vergelijking: Er is een tijd geweest, dat de dames zozeer bezeten waren op een wespen-taille, die ze in feite natuurlijk nooit werkelijk bezaten, dat ze zich lieten inrijgen en inpennen, totdat zij met een lichte kreet bezwijnden, om dan getooid met dit knellend en alle organen vernietigend harnas toch de maatschappij in te gaan en voortdurend hernieuwd flauw te vallen. Inplaats van toe te geven, dat het teken van zwakte ook een teken was van onjuist leven en van ongezondheid, zeiden ze: Dat is een bewijs, dat je van goede stand bent.

Een groot gedeelte van wat er op het ogenblik nu in de maatschappij is, is zo'n knellend keurslijf en zonder nu direct uit de slaapkamer geheimen te gaan klappen, u kunt zich toch wel voorstellen, dat zo'n dame in die oude tijd erg blij was, wanneer haar maagd of kamermeisje of hoe dat dan ook heette, haar bevrijdde uit de knellende banden en ze voor althans een deel van 24 uur levens in haar eigen normale en niet sterk ingepende vorm kon rondlopen.

Zo zou het u toch ook gaan? Hoeveel dingen zijn er niet, die ons als een knellend kuras omgeven; hoeveel dingen zijn er niet, waaraan het wel **lijkt**, of u nu ja, eigenlijk bezwijken zult, maar die u draagt, omdat het nu eenmaal zo hoort. Vindt u niet dat het zo langzamerhand tijd wordt om dergelijke knellende dingen ook eens opzij te gooien? Om eens jezelf te zijn? Al deze dagen lijken zo moeilijk en zo zwaar, maar als je jezelf durft zijn, zoals je bent, niet zoals je je tegenover anderen geeft, maar zoals je bent, zoals je werkelijk voelt en leeft en denkt, dan zul je ontdekken, dat deze dagen best te dragen zijn. En wat dat betreft, ik heb soms het idee, dat een hele hoop van die gedachten en die opvattingen van de mensen, van hun gebruiken en hun beperkingen aan de geest hangen als de zakken ballast aan een ballon. Ze zweven soms wel, dat geef ik toe, maar er zijn er maar weinigen, die vrij kunnen stijgen, daarvoor hebben ze teveel ballast.

Juist voor uw geest zou het misschien goed zijn in deze dagen eens wat ballast over boord te gooien, want wanneer wij in onszelf kunnen stijgen tot licht en tot kracht, dat het in ons warm en zonnig wordt totdat we die gouden tinteling voelen van het werkelijke leven, dan kunnen we de rest allemaal wel baas, dan ligt de wereld zo klein en onbelangrijk onder u, dan kunnen we enorm veel hebben. Nu, ja, dan moet u de zaak eerst even losgooien en dat betekent dan dat er een hele hoop achter blijft. Onze vriend heeft het ook al gezegd, zoeven, nietwaar? Je moet soms je bagage achterlaten.

Denkt u nu dat het op het ogenblik moeilijk is om het innerlijk licht te vinden? Werkelijk? Heeft u het misschien maar eens een enkele keer gehad of eigenlijk nog nooit? Dan wordt het tijd dat u begint, want dat licht is tegenwoordig veel dichterbij dan vroeger. Juist omdat die omstandigheden zo kritiek zijn, juist omdat u als het ware, nu ja, in de puree zit voor een groot gedeelte, zit u vlak bij het licht. Zeker er is een soort

rijstenbrijberg, waardoor je heen moet eten, voor je het geestelijk lullekerland kunt betreden. De rijstenbrijberg van zelfbeklag en van vooroordeel en van vooropgezette meninkjes en van belangen en relaties en verplichtingen en wat er allemaal bij komt. Die dingen zult u eerst moeten verteerren, die zult u moeten terugbrengen tot datgene, wat ze in u betekenen. En ik weet het, je kunt soms van die rijstenbrij wel eens misselijk worden, maar als u het goed bekijkt, wordt u dan misselijk van uzelf. Geen complimen-natuurlijk, maar het is toch zo? Het licht is vlakbij. Wanneer u zich de moeite getroost om dat licht werkelijk te zoeken, niet technisch en niet volgens een bepaalde manier, eenvoudig door jezelf te durven zijn, eerlijk en oprecht, dan is er dat licht. U hoeft niet te wachten of het misschien gebracht wordt, u kunt zo zoeken en u kunt 't vinden.

En verwacht dan geen wonder. Verwacht niet, dat voor uw ogen het hele vertrek zich plotseling met licht zal vullen. Verwacht niet, dat er ergens een geheimzinnige stem plotseling allerhand geheime woorden gaat prevelen. Maak er geen bijgeloof van. Begrijp dit licht voor wat het is, dit gouden licht. Het gouden licht is energie, het is kracht, het is begrip, het is wijsheid. Het is of de wereld doorzichtig wordt en of je vele betekenissen plotseling ziet, die verborgen waren. Of je plotseling achter de horizon kunt zien. Het is of je werkelijk leeft, of je vrij bent en vrij van een hele hoop banden. Dat is dat gouden licht en dat ligt vlakbij. Als je dat licht hebt, dan kan je geest vrij zijn, dan kun je die stof desnoods een ogenblik achterlaten en dan kun je zonder in fantastische tuinen van droom en bedrog terecht te komen over de wereld gaan en je kunt de wereld zien en je kunt de sferen zien. Dan kun je contact opnemen met elke geest en met elke kracht, zolang ze maar enigszins harmonisch is met jezelf. Het licht is vlakbij, Juist in deze dagen, dat het allemaal zo wanhopig lijkt, is het licht vlakbij.

Het is begrijpelijk, want er zijn a.h.w. twee curven of twee krommen en wanneer de materiële een dieptepunt bereikt, bereikt de geestelijke een hoogtepunt en omgekeerd. Wanneer een hoogtepunt aan gespannenheid, aan haat, aan tegenwerking, ontstaat in de stof, van strijd en moeite en pijn en leed, dan is er gelijktijdig een hoogtepunt van geestelijke mogelijkheid. U leeft in die tijd, maak er gebruik van. Het is een vrije en een vreugdige tijd in zekere zin, wanneer je tenminste al die zorgen voor wat er misschien zou kunnen gebeuren, maar eens zou vergeten. Je kunt allerhand fantastische angstdromen gaan maken, natuurlijk. Stel je voor dat morgen de Amerikanen en de Sovjets nietwaar, bommen af gaan schieten op de maan. Verschrikkelijk nietwaar. Tot nog toe was hij van groene kaas en dan is het ineens gryère. Maar heeft u er wat aan? Maakt het enig verschil uit? Kunt u er iets aan veranderen? Je kunt er niets aan doen. Wees dan jezelf, leef jezelf, doe wat je nú doen kunt, wat je nú doen moet. Verwerkeliijk wat nú te verwerkeliijken is en hou je niet bezig met morgen. Als je vandaag doet wat er vandaag gedaan moet worden, dan valt morgen mee, maar als je je vandaag bezighoudt met zorgen over morgen, dan wordt het veel erger dan je je kunt voorstellen. Dat zijn de feiten.

Zoek dan het geestelijk licht, zoek die geestelijke kracht. Zoek die veerkracht, die daadkracht van vandaag. Het leven kan juist in deze dagen ondanks alle spanning, daar heeft de eerste spreker ons zo het een en ander over verteld, mooi zijn, het kan vol zijn met een, ja hoe moet ik dat zeggen, met een elkaar weer ontmoeten van mensen a.h.w. mensenzielen vooral. Wat oud en versleten lijkt, kan ineens vernieuwd zijn. Wat onbelangrijk of onmogelijk leek, komt ineens weer op je af en het geeft nieuwe impulzen, het geeft nieuwe kracht, het geeft nieuw leven. Wat ondrageliijk leek, blijkt ineens te dragen te zijn, want er zijn anderen, die het met je dragen.

Er is van alles te vinden in deze dagen van vreugde en van licht net zo goed als van zorgen en van ellende. Dat er spanningen zijn op de wereld, dat moet u weten, dat moet u erkennen, want in een paradijs van dwazen te leven is zinloos, daar kom je niet verder mee, maar weten dat

het zo is op die wereld en dan voor jezelf uit de gouden dagen de draad van vreugde spinnen, die wordt tot een licht, een kracht in jezelf, die steeds groter wordt. Een kracht, waarmee je al die dingen buiten je kunt overwinnen, dat is de kunst. Niet alleen maar om somber te zijn, niet alleen maar om te lijden in stilte. Nee, om licht te putten, waar het gepuurd kan worden en geloof me, in deze dagen is er licht om te puren. Zoals er temidden van alle regen zon is, zoals er temidden van duister altijd weer de dag is, zo is er temidden van alle verwarring het gouden licht Gods in deze dagen. Nu ben ik misschien geen beschaafde, gedecideerde redenaar, maar dat weet ik wel, wie het wil, vindt dit licht, nu en elk ogenblik dat het nodig is. En wie op de juiste manier a.h.w. deze revolte der tijden door wil maken, vindt dag in dag uit nieuwe vreugde, nieuwe kracht, nieuwe inhoud in zijn leven.

Begin daar dan eens mee en als u dan, na dat alles tijd overhoudt, dan mag u zich natuurlijk nog zorgen gaan maken over de toekomst, maar ik ben bang, dat daarvoor dan niet veel tijd overschiet. En daarmee vrienden, moet ik u ook gaan verlaten en hoop ik alleen maar dat ik u even op de vingers heb getikt wanneer er een beetje teveel pessimisme was. Prettige Zondag en zonnige tijden van binnen.

-:-:-

Goedemorgen, vrienden.

Het is dan aan mij om vandaag te besluiten en u weet, het is zo'n beetje usance hier, u kunt daar zelf een onderwerp voor stellen, een trefwoord of een kenwoord, hoe u het noemen wilt.

Zee-schuim.

Ja, als er storm is geweest op zee, dan schuimen de golven en laten we dan die witte koppen deze keer maar nemen als zeeschuim, is dat goed? Ja, ik kan natuurlijk ook over het z.g. Meerschaum praten, dat is weer wat anders, dat is ook zeeschuim, dat is ook sneeuw, maar zo gewoon, wanneer er storm is.

Wanneer de golven worden tot bergen, die in de steeds verplaatsende afgrond storten en het schuim in witte vlokken vliegt boven de branding, lijkt het of ze verloren zielen roepen met vogelstem op hoge vleugels. Dan lijkt het of natuur de teugels heeft verloren en wilde horden vreten zullen alle land en kust.

Maar dra keert weer de zon, de vogelroep wordt tot het schallen van klaroenen, die wekken nieuwe lichten en nieuwe glans. En golven, die nog onstuimig dansen en niet meer vreten aan de kust, dragen nog het witte schuim. Het teken van verstoorde rust en van de larm, die reeds verging. Maar onder de golven en onder de wateren daar is de diepe onverstoorde rust. Daar is het blauwe, 't groene lichten, daar is het leven dat bestaat en voortgaat, ook wanneer de storm daarboven zweept de golven, voert het schuim als een vliegend fluiten van woede der zeeën over het land. De diepte van het eigen ik, waar zo stil en onbewogen het kosmisch mededogen leeft en steeds zich openbaart, spaart ons voor wat voorbij is in de storm. Het schuim, dat vliegt, de feiten die gebeuren, het scheuren van de aarde, de vulkaan die spreekt, de bom, die in de atmosfeer breekt tot paddestoel van vreemd geweld, zijn het schuim slechts op de zee der tijden. En als de storm straks is gedaan, dan zal het schuim nog lange tijd over de aarde vliegen en tonen dat, wat is geweest en misschien als een guirlande en festoen, het feest tekenen van nieuwe zomer rondom het wrak val al wat in de storm nog is vergaan. Maar in de diepten onberoerd, leven toch dezelfde krachten,

gaat hetzelfde leven voort, omdat in diepten het ware leven en de waarheid slechts behoort.

Rond u de hartstochten en de luimen, het schuim van de zee van het leven en in u de sterke stilte van de eeuwigheid. Rond u het jagende jachten van tijd, in u de rustige dreven, waarin God zijn schepping ook binnen u wijdt. Zeeschuim vervliegt, zoals ook vervliegt de tijd, maar gij zijt toch eeuwig en leeft.

Ik weet niet, of ik met deze improvisatie precies dat heb gegeven, wat u genoten hebt, maar volgens mij is het werkelijk zo, dat al wat aan de oppervlakte van de tijd gebeurt, onbelangrijk is. Al datgene, wat u zo gewichtig lijkt en uit de dagbladen spreekt, en u tot angstpsychose noopt, is niets als het vliegend zeeschuim. Voor u het weet, gaat de wind liggen en de golven gaan nog wat voort, zoals de werkelijkheid van het leven behoort. In mij leeft licht en leeft eeuwigheid. In mij is kracht en een eeuwig bestaan. Wat rond mij is, is een spel van de tijd en een schimmenspel vol van waan en begoocheling. Laat mij dan uit de eeuwigheid leren, dat het eeuwige in mij bewust bestaat, opdat ik met rust, met kracht, zonder lijden, het schimmenspel van de tijd mag doorstaan. Laat mij de kracht, en het leven verga in de vormen, waarin ik het ken, wat deert het mij, zolang ik mijzelf, mijzelf in de scheppende kracht ben. Wat kan mij deren? Wat kan mij beroeren, zolang ik in mijn God, God in mij bestaat? Geef mij dan de kracht van het eeuwig leven, het licht en de liefde. Leer mij om te geven; bevrijd me van het dwaaze zeeschuim der aarde.

Dat is mijn opvatting en ik hoop, dat ik daarmee dan ook op een redelijke manier voor een einde van uw bijeenkomst heb gezorgd, want het is zo ver. Ik zal het medium vrij geven. Ja een wens meegeven mag ook wel eens voor deze keer. Mag ik u dit toewensen? Dat u zich zo sterk van de innerlijke zon bewust wordt, dat u zich door de onstuimigheid, het temperament van het klimaat niet laat beroeren en leeft in de lichtende zekerheid van eigen wezen en kracht.

-: -: -: -: -